

دعای منسی

از مجموعه کتابهای آپوکریفا

گذری بر تاریخ مابین

عهد قدیم و عهد جدید

کاری از کانون راه حیات

مترجم: داود کاظمیان

معرفی

دعای منسی از ۱۵ آیه تشکیل و در کتاب آپوکریفا گنجانده شده است. این اثر به منسی، پادشاه یهودا نسبت داده شده و احتمالاً در اوایل قرن دوم پیش از میلاد به نگارش درآمده است.

این نامه یک مرثیه فردی است که در ارتباط با ارتکاب به گناه و توبه از گناه و درخواست بخشش از خداوند استوار شده است. این اثر دارای همگونی با برخی از مزامیر موجود در کتاب مقدس نیز هست.

زبان اصلی کتاب یونانی است؛ ولی احتمالاً می‌توانسته در اصل، به زبان عبری و آرامی باشد. این دعا بعدها در قرن چهارم وارد نسخه لاتین و لگات و به انتهای کتاب دوم تواریخ اضافه شد. در حالی که دعای منسی واقعا قدرتمند و صالحانه است، اما به عنوان بخشی از متن کتاب مقدس بشمار نمی‌آید و به عنوان متنی که بعدها نوشته شده است در نظر گرفته می‌شود.

خلاصه

منسی در دوران سلطنت خود، شروع به پیروی از اعمال مذهبی کنعانیان نمود و دوباره پرستش بُت‌های بعل و آشیره را به راه انداخت. او کارهای پلید و زشتی انجام داد که اسرائیلیها قبلاً به خاطر چنین کارهایی مجازات و از سرزمین خود رانده شده بودند؛ به انضمام تمامی این کارها، او پسر خود را نیز در آتش قربانی کرد.

منسی بعدها در طی دوران سلطنت خود توسط آشوریان اسیر و به عنوان زندانی به بابل برده می‌شود که در آن زمان در تحت کنترل آشور بود. منسی در محنت و نومیدی از گناهان خود توبه کرده و نزد خداوند فریاد بر می‌آورد. خداوند نیز او را به اورشلیم باز می‌گرداند.

در کتاب دوم تواریخ فصل ۳۳ آیات ۱۸-۱۹ ثبت شده است که منسی دعا کرد، اما اشاره‌ای به محتوای دعای منسی نشده، ولی گفته شده که در کتاب تواریخ پادشاهان و اخبار خوزای مکتوب شده است. اما در حال حاضر این کتابها موجود نیست و نسبت دادن این دعا به منسی نیز دارای استناد تاریخی نیست.

وصف ستایش

۱ ای خداوند قادر متعال، خدای نیاکان ما،
 خدای ابراهیم، اسحاق، یعقوب،
 و فرزندان صالح ایشان،
 ۲ تو خالق آسمان و زمین
 با تمام زیبایی آن هستی.
 ۳ تو با کلامت فرمان دادی،
 و حدود دریا را مشخص ساختی؛
 تو برای اعماق بی انتها حد تعیین کردی،
 و با قدرت و نام پُر جلالت،
 آنرا مُهر و مُوم کردی؛
 ۴ همه چیزها، در حضورت،
 از تو ترسیده و می‌لرزند؛
 ۵ زیرا هیچکس نمی‌تواند در مقابل،
 درخشش جلال تو بایستد؛
 هیچکس نمی‌تواند در مقابل خشم و عمل تو،
 نسبت به گناهکاران تاب مقاومت بیاورد؛
 ۶ اما وعده رحمت تو،
 ماورای مقیاس و سنجش است؛
 ۷ چون تو خدای متعال هستی،
 مهربان، صبور، و پُر از رحمت،
 و نسبت به مشکلات بشر،
 احساس رنج و اندوه می‌کنی؛
 ای خداوند، تو بر اساس فیض عظمت،
 وعده بخشش به آنانی دادی،
 که از گناهانشان پشیمان هستند؛
 در رحمت عظمت،
 به گناهکاران اجازه دادی،
 که از گناهان خود رو برگردانده،
 و نجات یابند؛

۸ از اینرو، ای خداوند،
ای خدای آنانی که کارهای درست انجام می‌دهند،
تو به ابراهیم، اسحاق و یعقوب،
که بر علیه تو گناه نکرده بودند،
فرصت دوباره ندادی،
که قلبهای خود را تغییر داده و زندگی کنند؛
اما به من گناهکار، این فرصت را دادی،
که قلب خود را تفتیش کرده و دوباره زندگی کنم؛

اعتراف به گناه

۹ ای خداوند، گناهان من،
به اندازه دانه‌های شن دریا بشمار است،
ای خداوند گناهان من بسیار زیاد است، بسیار زیاد!
از اینرو شایسته نگاه به بالا نیستم،
لایق خیره شدن به آسمان نیستم،
زیرا که گناهان من بشمار است؛
اینک ای خداوند،
من به عدالت، رنج می‌کشم،
من سزاوار مشکلاتی هستم،
که در حال حاضر با آن روبرو هستم،
زیرا که در دام گرفتار شده‌ام؛
۱۰ من به زنجیرهای آهنین فرو رفته‌ام،
و بخاطر گناهانم،
نمی‌توانم سر خود را بالا نگه دارم؛
برای من هیچ تسکینی وجود ندارد زیرا،
تو را غضبناک کردم،
در مقابل دیدگان تو، کارهای ناشایست کردم،
خدایان دروغین برپا کردم،
و مرتکب جرم شدم؛

درخواست بخشش

۱۱ حالا از اعماق قلبم،
 در مقابل تو به خاک افتاده‌ام،
 و از تو تقاضای لطف و مرحمت دارم؛
 ۱۲ من گناه کردم، ای خداوند، من به تو گناه کردم،
 و می‌دانم که شریعت و قوانین تو را شکسته‌ام؛
 ۱۳ دعا کرده و از تو درخواست می‌کنم،
 مرا ببخش ای خداوند، مرا ببخش،
 مرا همراه با گناهانم نابود نکن،
 اعمال بد مرا در خاطر خود نگاه مدار،
 و آنها را برای همیشه بیاد میاور؛
 ای خداوند، تنها تو خدا هستی،
 مرا محکوم به اعماق زمین نکن،
 و آنهایی را که از گناهان خود رو برگردانده‌اند؛
 ۱۴ محبت و مهربانی خود را به من نشان بده،
 هرچند لایق و سزاوار نیستم،
 اما مرا بر اساس فیض عظیمت،
 نجات بده!
 ۱۵ من بطور مداوم تو را ستایش خواهم کرد،
 در تمام روزهای زندگی خود،
 زیرا تمام قدرتهای آسمانی تو را ستایش می‌کنند،
 جلال تنها از آن توست،
 همیشه و تا ابد، آمین!